

DE STER VAN NEDERLAND

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

1 JUNI 1937

No. 11

42e JAARGANG

„De dringende behoefte van de wereld is de wijsheid, welke door openbaring van den Heere komt. Er zal geen vrede op aarde heerschen, geen uiteindelijke oplossing van 's menschen verwarrende problemen, tenzij leiders en volgelingen zichzelf vernederen en leiding van de hemelen willen ontvangen.”

John A. Widtsoe.

BRIGHAM YOUNG,
wiens geboortedag 1 Juni wordt herdacht.

1 Juni 1801 geboren uit eenvoudige ouders, is deze godsmann de Kerk van onschatbare waarde geweest. — Zijn arbeid en verrichtingen zijn sprekende bewijzen van wat gehoorzaamheid en nauwgezetheid kunnen doen.

(Zie art. blz. 174).

WAT JOSEPH SMITH DE WERELD GAF

door Stephen L. Richards

Ik zal trachten, in het kort enkele bijzondere en kenmerkende feiten te noemen, welke Joseph Smith heeft bekend gemaakt.

Ik noem in de eerste plaats een nieuw begrip van God en de Godheid.

Er bestaat geen twijfel over, dat in de godsdienstwereld ten tijde van de jeugd van den profeet er een zeer onzekere en duistere leer bestond aangaande de persoonlijkheid van God en de personages van de Godheid. Hierin bracht het eerste visioen klaarheid, beslistheid en zekerheid, niet als een gevolg van redeneeren, redetwisten en drogredeneering, doch door de zekerheid van ervaring. Toen Joseph uit het bosch kwam, behoefde hij niet te redeneeren over een theorie — hij wist de feiten. God is in vorm gelijk als een mensch. Hij heeft een stem. Hij spreekt. Hij is zorgzaam en vriendelijk. Hij beantwoordt een gebed. Zijn Zoon is evenzoo, doch een onderscheidene persoon. Hij is gehoorzaam aan den Vader en de Middelaar tusschen God en den mensch. De aanname van God als een louter beginsel van macht en kracht in het heelal werd voor altijd verbannen. Het getuigenis is direct en positief en onweerlegbaar. Velen hebben het niet geloofd, doch niemand heeft ooit de kennis gehad, om het te weerleggen.

Met een klaarheid en beslistheid, welke groeter waren dan in andere schriftuurlijke uitspraken aangaande dit onderwerp vervat, kwam later door openbaring de aard van den Heiligen Geest als een lid van de Godheid tot den profeet. Hij zegt: „De Vader heeft een lichaam van vleesch en beenderen, even tastbaar als dat van den mensch; de Zoon eveneens; doch de Heilige Geest heeft geen lichaam van vleesch en beenderen, doch is een persoonlijkheid van geest. Indien dit niet zoo was, kon de Heilige Geest niet in ons wonen.”

Vervolgens noem ik het feit van nieuwe openbaring, waarmede bedoeld wordt goddelijke gemeenschap van God met de menschen in deze laatste dagen. Hoewel dit onderwerp hoogst belangrijk is, behoef ik er niet op in te gaan — ten eerste, omdat het zoowel binnen als buiten de Kerk welbegrepen wordt en ten tweede, omdat het nieuwe er van nimmer werd ontkend. Ik bedoel niet, dat de echtheid van de openbaringen aan Joseph Smith niet werden ontkend.

Alle logisch denkende personen zullen toegeven, dat deze eenmaal gevestigde leer een einde zal maken aan alle redetwisten aangaande gezaghebbenden godsdienst.

Dan komt het nieuwe begrip aangaande den mensch, zijn verleden, zijn heden en toekomst. Ik zeg niet, dat de ideeën voor den tijd van den profeet niet ten goede waren gewijzigd, dat zij in sommige opzichten te vergelijken waren met de zijne. Ongetwijfeld was het voorbestaan van den mensch in het geloof van velen

vervat. Dat kon niet anders bij de bijbelonderzoekers, doch niet zoo'n begrijpelijk, samenhangend en juist begrip had men als dat, hetwelk Joseph Smith naar voren bracht. Het voortbestaan van intelligentie en intelligenties; het vaderschap — en moederschap van onze individueele geesten; de vrije wil en keuze, welke in het leven voor dit leven de onze waren; de geestelijke schepping, welke de stoffelijke schepping voorafging; de verwantschap van lichaam en geest in dit leven en het hiernamaals — het opeenvolgend plan van eeuwigen voortgang.

Van speciaal belang is de aannahme, dat het lichaam de tabernakel is van den geest. Rond deze idee is een philisophie van het tijdelijk leven opgebouwd. Daarin is het lichaam van den mensch iets heiligs. Het is niet het zijne, om door onreinheid te worden onteerd. God maakte het in den vorm en als het huis van den geest. Het willens en wetens verzwakken van het lichaam is een belediging voor God. En hieruit volgt, dat de zorg voor het lichaam van waar geestelijk belang is. Het valt te betwijfelen, of eenige godsdienstige richting ooit een meer bijzondere en nieuwere leer heeft ontvangen dan het Woord der Wijsheid, waarvan de verboden bij velen bekend zijn, doch de onderliggende philisophie er van slechts door weinigen wordt begrepen.

Door deze goddelijke openbaring van den wil van God wordt den menschen aangeraden „niet door dwang” doch door vriendelijke overreding, om alle opwekkende genotmiddelen, sterke dranken te vermijden en in het juiste jaargetijde die voedselsoorten te gebruiken, welke voor het welzijn der menschen zijn met de wonderlijke beloften van wijsheid en gezondheid, wanneer gehoorzaamheid er aan wordt betoond.

Nauw samenhangend met den staat van den mensch is het begrip van de geheele menschelijke familie als de kinderen van God. Aangaande dit onderwerp werden door Joseph Smith geheel nieuwe feiten bekend gemaakt. Hij vestigde de algeheele rechtvaardigheid en liefde van God voor al Zijn kinderen, zooals niemand anders dit ooit had gedaan. Allen zullen uit de graven voortkomen; alle lichamen zullen met de geesten worden vereenigd tot eeuwige zielen door de algeheele verlossing van den Heiland. Er zal een algemeene zaligheid zijn voor allen in den zin, waarin de uitdrukking algemeen wordt gebruikt, doch zaligheid, bedoelend opstanding, is geen verhooging. In het hiernamaals zoowel als in dit leven zijn er graden van heerlijkheid, voorkeursplaatsen en -toestanden. Goedheid en gehoorzaamheid zullen hun beloningen met zich brengen, waarvan de hoogste is, om in de tegenwoordigheid van God en Zijn Zoon te wonen. De voorgeschreven vereischten van het Evangelie, zooals doop, bevestiging en andere verordeningen zijn geen noodzakelijkheden tot de opstanding, zooals velen veronderstellen. Zij zijn alleen noodig voor verhooging.

De verhooging is niet voor slechts enkelen uitverkorenen. Ze is voor allen, die zich tot het binnentreden van het Koninkrijk

willen voorbereiden. Iedereen wordt de gelegenheid tot voorbereiding gegeven, niet slechts aan hen, die leven, doch eveneens hun, die reeds zijn gestorven. Dit is de rechtvaardigheid van den Vader.

En dit brengt me op een ander onschatbaar feit, zeer duidelijk en nieuw. Het is vreemd, dat met de tamelijk veelvuldige aanhaling in de Hebreeuwsche geschriften aangaande tempelen en met de aangeduide en vaak aangehaalde verwijzing naar den doop voor de dooden, Joseph Smith de eerste van alle christenen moest zijn, die het doel van de tempelen en het plaatsvervangend werk voor de dooden verklaarde. Dit groote doeleinde van de laatste dagen vraagt een uitgebreide behandeling, doch ik moet er mede volstaan, er de aandacht op te vestigen.

Ook mogen zijn letterkundige werken niet worden vergeten. Hij bracht meer geschriften naar voren, dat is het geopenbaarde woord van God, dan eenig ander man, waarover wij een verslag hebben. Inderdaad zouden zijn totaal aantal letterkundige werken bijna gelijk te stellen zijn met die van alle anderen te zamen. Op de bladzijden van het *Boek van Mormon*, de *Leer en Verbonden*, de *Paarl van Grootte Waarde*, welke door hem tot de wereld zijn gekomen, zijn waarheidsschatten te vinden als „De glorie van God is intelligentie”; „de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben”; het is het werk en de heerlijkheid van God, de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen en een duidelijke verklaring van het doel van goed en kwaad in de wereld — een filosofisch probleem, hetwelk de geleerden aller tijden heeft vastgezet — en vele andere waarheden van onschatbare waarde. Van hem komen zulke gedenkwaardige gezegden als „Het is voor een mensch onmogelijk, in onwetendheid zalig te worden”, „iemand wordt niet vlugger zalig, dan hij kennis verkrijgt”; welk beginsel van intelligentie wij ook in dit leven verwerven; deze zal met ons in de opstanding voortkomen.” Hij schreef de geschiedenis en verhandelingen over vele onderwerpen en was een spreker met overtuigingskracht.

De verlichting der wereld in de eeuw, welke op zijn leven volgde, heeft niet de geringste dwaling in zijn theologische en filosofische uitspraken ontdekt en de gemeenschap, welke hij oprichtte, is zonder twijfel zonder weerga en vele studenten, die er niet toe behooren, beschouwen ze als de beste van alle sociale systemen op aarde.

Wat is de verklaring van dit alles? Hoe kunnen wij deze merkwaardige verrichtingen verantwoorden, deze buitengewoon groote bijdragen voor de geleerdheid, de kennis en wijsheid van deze eeuw?

Er is slechts een verklaring, welke houdbaar is. God koos dezen man. Hij sprak door hem. De reine, onbedorven geest van den jongen was een vruchtbaar veld voor het planten van geestelijke zaden. Zij groeiden en rijpten tot een volmaakt geloof, dat Joseph Smith in gemeenschap met God bracht. Toen dat tot stand kwam, was er niets onbereikbaars, want zooals ons van ouds wordt gezegd, één mensch en God vormen een meerderheid.

Indien iemand in zijn hart het getuigenis heeft van de goddelijke waarheid, vervat in de bijdragen van den profeet Joseph, dan vraag ik hem trouw te zijn — trouw aan zijn getuigenis, trouw aan den profeet, den oprichter, trouw aan de zaak en zijn juist aangestelde leiders, trouw aan de verbonden, welke hij in heilige plaatsen heeft gemaakt, en trouw aan de broederschap des menschen in het dienstbetoon, hetwelk hij biedt.

Indien iemand dit getuigenis niet heeft ontvangen, dan doe ik een beroep op zijn aandachtige, gebedsvolle, symphatieke beschouwing er van. Ik geef hem, door de ondervindingen van mijn leven, een nederige, doch vaste verzekering, dat indien hij de leeringen van Joseph Smith wil ontvangen en toepassen, hij gelukkig zal worden. Twijfel en onzekerheid zullen hem verlaten. Een heerlijk doel zal in zijn leven komen. Familiebanden zullen zoeter zijn. Vriendschap zal dierbaarder worden. Dienstbetoon zal edeler zijn en de vrede van Christus zal zijn deel wezen. Dit getuig ik in den naam van Jezus Christus, Amen.

VOOR JONGE OGEN *)

Bladen uit mijn Dagboek

door President Wilford Woodruff

HOOFDSTUK XXV

Alvorens dit boekje te besluiten, wens ik mijne getuigenis van verschillende beginselen te geven aan de Heiligen der Laatste Dagen en in het bijzonder aan de opkomende generatie, de jonge mensen van Israël.

Ten eerste wil ik over de goede en kwade geesten spreken. De Here zegt dat wat tot het goede leidt van God is, en wat tot kwaad doen leidt, van den duivel komt. Dit is voor ons een belangrijk onderwerp om te begrijpen.

De schriften zeggen ons eveneens, dat er vele geesten in de wereld zijn gegaan, dat wij de geesten moeten beproeven, of zij van God zijn en welke van den boze. Het Nieuwe Testament zegt ons, dat elke geest, welke belijdt dat Jezus de Christus is, van God geboren is; en elke geest, welke verlochent, dat Jezus de Christus is, anti-Christ is en niet van God. Ik wil hier aan toevoegen, dat elke geest, welke belijdt, dat Joseph Smith een profeet van God was en dat het *Boek van Mormon*, de *Bijbel* en *Leer en Verbonden* waar zijn, van God is en elke geest, welke verlochent, dat dit niet van God is, van den boze is.

Ik wens hier zowel onze jonge als oudere vrienden de vraag te stellen: Hebt u ooit nagedacht over het aantal boze geesten, welke

*) Wegens plaatsgebrek hebben wij ons genoodzaakt gezien, Bladen uit mijn Dagboek enkele malen achterwege te laten. Wij vatten bij deze echter de draad van het verhaal weer op en hopen nu in de volgende nummers het boekje geheel tot het einde toe te kunnen plaatsen. Red.

op aarde vertoeven, die tegen God en al het goede ten strijde trekken en al de kinderen der mensen in elke eeuw der wereld trachten te verwoesten?

Laat ons te zamen eens een oogenblik over dit onderwerp redeneren. Het zal voor een mens onmogelijk zijn, zonder directe openbaring van God het juiste aantal te weten te komen, doch wij kunnen het wellicht benaderen.

De Here heeft door openbaring gezegd, dat Lucifer, een gezaghebbende engel, tegen God rebelleerde en een derde der geesten met zich trok; en hij werd uit den hemel geworpen en de hemelen weenden over hem.

Hoeveel werden er uit de hemel naar de aarde geworpen? Wij veronderstellen, dat de bewoners des hemels, waarnaar hier verwezen werd, de geborenen van onzen Vader in de hemel waren, die naar de aarde kwamen en tabernakels op zich zouden nemen. Hoevelen zouden er komen en tabernakels op zich nemen? Dit zal eveneens moeilijk te zeggen zijn, doch wellicht kunnen wij er voor ons doel dicht genoeg bij komen. Over het algemeen wordt aangenomen, dat er op aarde op eenmaal ongeveer 1.000.000.000 personen zijn, ofschoon de laatste statistieken dit op heden op 1.400.000.000 uitmaken. Doch wij zullen zeggen 1.000.000.000. Men zegt eveneens, dat een generatie iedere drie en dertig en een derde jaar van de aarde heengaat, hetgeen dus op drie generaties per eeuw neerkomt, en dus op 3.000.000.000 in honderd jaar uitkomt. Vermenigvuldig dit met tien en men komt op 30.000.000.000 in 1000 jaar. Vermenigvuldig dit met zeven en men heeft 210.000.000.000 in 7000 jaar.

Men kan als argument aanvoeren, dat toen onze aarde het eerst bevolkt werd, er maar twee personen op aarde waren en na de zondvloed slechts acht waren overgebleven, doch de mogelijkheid bestaat, dat tijdens het duizendjarig rijk de inwoners zeer snel in aantal zullen toenemen, aangezien de ouderdom der kinderen als die van een boom zal zijn en de inwoners der aarde niet zoals nu, zullen sterven.

Doch wij zullen veronderstellen, dat er 100.000.000.000 gevallen geesten waren, die uit de hemel naar de aarde werden gezonden en dat er heden 1.000.000.000 inwoners op de oppervlakte van de aarde zijn, dan zou dat honderd boze geesten uitmaken tegen iedere man, vrouw en kind, die op aarde wonen en de gehele zending en arbeid van deze geesten is, al de kinderen der mensen tot het kwade te leiden en hun verwoesting te bewerkstelligen.

Ik zou nu willen, dat al onze jongens en meisjes dit zouden overdenken en zien, in welk gevaar zij verkeren en de strijd, welke zij hebben te strijden.

Deze honderd geesten tegen elk der mensenkinderen trachten hen in elke mogelijke verzoeking te leiden, het gebruiken van tabak, roken, drinken, dronken worden, vloeken, verwensen, liegen, stelen en het plegen van moorden en alle mogelijk ander

kwaad, om hen zover mogelijk van een zaligheid af te krijgen.

Daartegenover staat echter, dat de Geest van God werkt en strijdt, om al de kinderen der mensen van deze kwade dingen te vrijwaren en de Here heeft Zijn engelen aangaande ons opdrachten gegeven en zij doen al wat zij kunnen doen voor onze zaligheid.

Doch toch hebben wij allen onze vrije wil om het goede te kiezen en het kwade te weerstaan, of het kwade te kiezen en het goede te verzaken. De Here dwingt niemand ten hemel; noch zal de Here iemand tot het kwade verzoeken. Wanneer een mens voor het kwade verzocht wordt, gebeurt dit door de macht van den duivel, die een vijand van alle gerechtigheid is.

Het is mijn ernstig verlangen, dat onze jongens en meisjes, onze jonge mannen en vrouwen het goede zullen zoeken.

Wanneer u in de verleiding komt, om het kwade te doen, wend u zich er van af. Sla de geboden en verordeningen van het Evangelie niet in de wind en wanneer u personen ontmoet, die dat doen, mijdt hun gezelschap dan.

Vermijdt het gebruik van tabak en sterke drank, want ze leiden tot het kwade.

In de dagen van onze jeugd leggen wij de grondslag voor een karakter, hetwelk door alle tijden en door alle eeuwigheid heen uw bestemming ten goede of ten kwade zal uitmaken.

De Here heeft ons door openbaring gezegd (zie *Leer en Verboden* Afd. 130), dat welke kennis of welk beginsel wij ook in dit leven verwerven, het zal met ons in de opstanding voortkomen en een ieder persoon, die door zijn ijver en gehoorzaamheid meer kennis en intelligentie verkrijgt dan een ander, zal in de komende wereld zoveel meer vooruit zijn.

Daarom dienen wij allen er naar te streven, ijverig intelligentie op te doen en door onze vrije wil rechtvaardigheid teweeg te brengen en niet in alle dingen op het bevel of gebod daartoe te wachten en groot zal onze beloning daardoor zijn.

5, 6 en 7 Juni beteekenen genotvolle dagen voor een ieder, die de Grootte Conferentie te Rotterdam bezoekt en den waren Conferentiegeest in zich omdraagt.

Tooneelspel - Koorzang - Toespraken - Ontspanning.

Uitgezonderd de Zondagavondbijeenkomst, zullen alle vergaderingen worden gehouden in zaal „Excelsior”, St. Janstr. 15, R'dam (Zie programma.)

ZONDAGAVOND 7 UUR zal een bijeenkomst worden gehouden in de groote zaal van „Odeon”, Gouvernestraat 72 te Rotterdam.

Onze conferentie zal worden vereerd met het bezoek van President RICHARD R. LYMAN en zijn echtgenoot AMY BROWN LYMAN.

Wie zich het vroegere bezoek van Pres. Lyman herinnert, verzuimt zekerlijk ditmaal de conferentie niet!!!

EEN ACHTENSWAARDIG MAN.

„Zoo verdraagzaam als de natuur; zoo onwrikbaar als een rots”.

„Stephen L. Richards — ik houd van hem; hij is de meest achtenswaardige man in het Quorum”. Zoo denkt President Lyman over een ambtgenoot, die door opleiding en bekwaamheid buitengewoon geschikt is voor zijn hooge roeping als apostel en die meer dan twintig jaar reeds onzelfzuchtig zijn rijke talenten aan zijn ambt heeft gewijd. Voor zulk een waardeering bestaat een gegronde reden.

Enkele der door hem gepresterde verrichtingen gelijken een novel. Wanneer hij zoo op zijn gemak in de raadszalen van administrateurs en executeurs zit, of op het podium de gerechtszaak bepleit of op het spreekgestoelte de jonge menschen aanmoedigt, hun aanhankelijkheid te toonen aan het geloof hunner vaders, dan zou men niet zeggen, dat hij aan de grens zulke harde dagen heeft gekend. Toen hij in Februari 1900 op nog geen 21-jarigen leeftijd huwde met Irene Merrill, een vrouw van intellect en veredelde smaak, betrok het jonge paar in Maart een blokhut van één kamer op een boerderij in een der westelijke staten. Voor beiden waren het dagen van heldenmoed. Voor een nieuweling is wilde ponnies temmen en wilde koeien melken niets gedaan. Het vereischt niet alleen moed, een vierspan paarden over ruwe bergpaden te leiden voor een met houtblokken beladen wagen — het vergt handigheid, kracht, behendigheid en vindingrijkheid. Stephen L. Richards bezit die hoedanigheden en door dit moeilijke en gevaarlijke werk ondervond hij de spanning en voldoening, welke steeds het gevolg zijn van het zich geplaatst zien voor en overwinnen van hachelijke situaties. Schildert u zich ook de jonge bruid, in de stad grootgebracht, onbekend met het pioniersleven, terwijl zij daar de lange avonduren bij het vuur in de eenzame hut wacht op de terugkeer van haar man, in een verblindenden sneeuwstorm. Het waren harde, doch gelukkige en hun ten goede komende dagen, want ofschoon de op de boerderij verbouwde tarwe en het hooi slechts lage prijzen opbrachten, leerde de jonge pionier het pogen, aan het verbouwen dezer dingen verbonden, wel te waardeeren. Zijn contact met de aarde en zijn in aanraking komen met de natuur matigde zijn denken en brachten zijn karakter den waren aard.

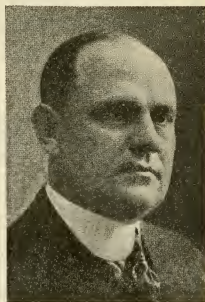
De menschen der nabijgelegen nederzettingen kwamen met dezen jongen landbouwer in kennis en ontdekten in hem een man met bekwaamheid en geleerdheid en zij wisten hem te bewegen, het ambt van directeur der openbare scholen in het district te aanvaarden. Hij werkte met goed gevolg en won niet alleen het vertrouwen en de achting van het onderwijzend personeel, doch van een ieder. Enkele jaren daarna, toen hij daar een bezoek bracht, zeide een van zijn vrienden: „Steeff,

je kent iedereen nog; je kent zoowaar iederen hond en kat in de Malad Valleï!"

Het was terwijl hij daar was, dat hij met het verlangen werd geïnspireerd, om in de rechten te gaan studeeren. Met vrouw en kinderen ging hij naar de hogere scholen en promoveerde eervol. Vast en zeker is het dat, wanneer hij zijn groote talenten aan zijn eens gekozen beroep had blijven wijden, hij zekerlijk een uitstekend en vooraanstaand wetgeleerde was geweest. Deze studie en ervaring hebben hem een grootter inzicht in en een ruimer begrip van de menschelijke aangelegenheden gegeven. Voor zijn negen kinderen is hij een even verstandig vader als hij op de openbare rechtzitting een voorzichtig advocaat is.

Stephen L. Richards heeft immer droomen werkelijkheid doen zijn. Hoewel hij practisch is, is hij artistiek van aard. Teneinde zijn smaak te bevredigen, moeten de dingen schoon in uitzicht en mooi van techniek zijn. Hij is van nature een bouwer en heeft nimmer iets goedkoop of armzaligs gebouwd. Hij velde, hakte en haalde met een vierspan paarden vanuit de bergen, ongeveer zestig K.M. verderop, de blokken, waarvan zijn eerste woning werd opgetrokken. Rond zijn woning valt immer een gastvrijheid waar te nemen, welke ridderlijk en grondhartig is. Zijn huwelijksleven is een lange roman geweest — hij met avontuurlijken geest, getemperd door voorzichtigheid; zijn vrouw vertrouwend in zijn oordeel en geïnspireerd door zijn moed.

Zij houden de tradities van hun onmiddellijke voorouders in stand, welke personen onder de oprichters der Kerk waren, de opbouwers van het Westen. Bekwaamheid, veranderlijkheid en gehaastheid zijn zijn karaktertrekken. En dat met heftige lichamelijke terugslagen, welke de laatste jaren zijn leven hebben bedreigd — beroerten en eenmaal een aanval, terwijl hij aan het visschen was waarvan hij, zooals de dokters zeiden, nimmer zou herstellen. Doch hij leeft thans nog, betrokken bij een verscheidenheid van werkzaamheden, en maakt zich nog even verdienstelijk als hij immer gedaan heeft: want zijn loopbaan sluit in zich dienstbetoon in Zondagsschool, O.O.V., en seminarie-onderwijs; hij is handelsadviseur, directeur, bouwer, landbouwer, eenmaal candidaat voor gouverneur van den staat, duidelijk verklarend spreker. Als apostel is hij inderdaad een der invloedrijkste mannen in de Kerk.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistentie: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Brigham Young – De moderne Mozes

In een voor mij liggend boek staat in het kort over Brigham Young het volgende medegedeeld: geboren 1 Juni 1801 te Whittingham, Vermont; 14 Februari 1835 tot apostel verordineerd door Joseph Smith en de drie getuigen van het *Boek van Mormon*; op den leeftijd van 46 jaar als president der Kerk ondersteund op 27 December 1847; overleed te Salt Lake City Utah op 29 Augustus 1877.

Zie hier een reeks feiten, die op zichzelf zoo weinig beteekenis hebben, wanneer slechts als data en feiten gezien. Doch ze bezien als zijnde de levensgeschiedenis van een man, die door zijn werken en bekwaamheden werkelijk „een man van de daad”, kan worden genoemd, geven ons eerbied en ontzag voor onzen tweeden profeet der Kerk: Brigham Young.

Brigham Young was evenals Joseph Smith, van zeer eenvoudige afkomst en wellicht was het wel de ruwheid van het land, waarin zij geboren waren, de oorzaak, dat zij beiden zooveel vermoeienissen en tegenslagen hebben kunnen verduren, want Brigham Young moest evenals zijn voorganger, tegen zeer veel moeilijkheden vechten.

Zijn opvoeding was zeer eenvoudig, doch de huiselijke sfeer, waarin hij werd grootgebracht waren echt en van het ouderwetsche stempel. Zijn moeder leerde hem evenals zijn anderen tien broers en zusters lezen en wat zij hen verder kon bijbrengen. In het geheel heeft Brigham slechts 11 dagen de school bezocht. Doch met de hulp van zijn moeder studeerde hij hard.

In de omgeving, waar hij zijn arbeid als timmerman, schilder en glazenmaker verrichtte, stond hij bekend als een man, die werk afleverde, dat in alle opzichten solide was. In geen geval ging hij over geen één nacht ijs, getuige ook het feit, dat toen hij met het *Boek van Mormon*, door den eersten zendeling der Kerk, Samuel Smith in zijn woonplaats uitgegeven, in kennis kwam, hij twee jaar noodig had, alvorens het grondig te hebben bestudeerd. Eerst toen kon hij zeggen, dat hij wist, dat het uit God was en toen hij deze overtuiging eenmaal bezat, kon niets hem er van weerhouden, zich als lid bij de Kerk aan te sluiten en zijn arbeidzaam leven in het belang van het Koninkrijk van God op aarde en zijn medemenschen aan te vangen.

In het prediken van het Evangelie was hij vurig en ijverig en voor den profeet Joseph Smith was hij een groote steun. Toen enkelen der broederen het Joseph Smith begonnen lastig te maken en hem in zijn arbeid gingen hinderen, was het Brigham, die steeds voor hem in de bres sprong en hem met hand en tand verdedigde. Deze zelfde aanhankelijkheid en liefde strekte zich eveneens uit tot al zijn geloofsgenooten en hij was het, die de heiligen leidden en hielp op hun moeizame tochten van het eene woonoord naar het andere. Hij was in den waren zin des woords een vader voor zijn gezin en een vader en broeder voor de heiligen. Tijdens deze kommervolle dagen van verdrukking en vervolging was gelegenheid te over, waarin werd getoond, welk een volmaakt leider en buitengewoon bekwaam organisator hij was. Tot in alle bijzonderheden had hij in zijn ganschen arbeid een duidelijk inzicht in zaken en rustte hij niet, voordat alles zoodanig was toebereid en georganiseerd, dat in de kampen der heiligen een volmaakte eenheid en samenwerking bestond. Dan pas, was zijn uitgangspunt, kon er van vooruitgang en succes sprake zijn.

Gezien het feit, dat het onderwijs van Brigham Young zeer beperkt en onvoldoende was geweest, heeft hij getoond, hoe door zelfstudie en doorzetten zeer veel te bereiken valt.

Doch zijn gansche levenshouding was zoodanig, dat hij zich ontvankelijk wilde stellen voor de inspiratie van Gods geest, waardoor hij heeft bereikt, wat van hem werd verlangd. Zijn helder inzicht, zijn heldenmoed, zijn grondig beleid en onwankelbaar vertrouwen maakten hem een man naar Gods hand, een bruikbaar instrument des Heeren in de kommervolle dagen der Mormoonsche pioniers.

Uit de correspondentie, welke hij voerde met personen, belast met de verantwoordelijkheden, aan verschillende ambten verbonden, blijkt, hoe hij ook deze steeds wist te bemoedigen en zijn Hemelschen Vader eer en glorie gaf voor de zegeningen, waarin hij steeds door al hun beproevingen heen, Zijn Vaderhand wist te erkennen. Dit moge blijken uit onderstaand uittreksel uit een zijner brieven: „Broeder Benson, de Heere is aan onze zijde, wees daarom goedsmoeds en verblijd u in den Heere der heirscharen, want Hij is onze God en Zijn arm is machtig, om zelfs in het uiterste te redden”. Met de wetenschap „dat de Heere aan hun zijde was” ging Brigham van dag tot dag voort en werd een steunpilaar voor allen in zijn omgeving. Hij wist, dat gerechtigheid zou zegevieren en dat boosheden en onrechtvaardigheid ten laatste teniet zouden worden gedaan, Ook zijn toespraken ademden dienzelfden vertrouwelijken geest. „Met vreugde en blijdschap zie ik op u neer, broeders en zusters. Ik gevoel, dat ik alle lof, dank en eer aan onzen Vader en God moet geven, in zooverre mijn hart daartoe in staat is en met alle liefde en alle talenten, welke op mij is uitgestort, moet ik den Heere, onzen God, eeren, prijzen en erkennen . . . . Ik heb dit volk lief en weet, dat het ook mij lief heeft, zij hebben

vertrouwen in mij, omdat ik in hen vertrouwen stel. En hierdoor zullen wij een machtig volk worden. Doch indien wij het vertrouwen in elkander verliezen en jaloersch op elkander worden, zal onze vrede worden verstoord. Indien wij de beginselen van onwankelbaar vertrouwen in elkander huldigen, zal onze vreugde vol zijn."

Uit al zijn toespraken en raadgevingen aan de leden der Kerk spreekt zijn verstandig oordeel en juiste menschenkennis. Uit hetgeen ons de geschiedenis der Kerk van zijn leven leert, weten wij, dat hij de man was, wiens daden in overeenstemming waren met zijn woorden.

Een grondige studie van zijn leven en werken zal allen een diepere erkenning van zijn geloovig leven geven en een dankbaarheid doen opwellen tot God voor godsmannen, zooals Brigham Young er een was, een man, kloek van daden, edel van handelen en met een liefdevol hart voor al God's kinderen.

Een der waarheidsschatten, op een ieders leven van toepassing, was zijn raad: „Wordt nimmer zoo boos, dat gij niet kunt bidden; staat uzelf niet toe, zoo boos te worden, dat ge geen vijand zoudt kunnen voeden”.

Moge het voorbeeld van zijn leven en werken op onze dagelijksche handelingen van grooten invloed zijn!
R.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 3en en 4en Zondag in Juni 1937.

HOOFDSTUK XXIV.

(Vervolg)

„In Mijn naam”.¹⁾

In aansluiting op de les, waarbij het kleine kind als voorbeeld werd gebruikt, zeide Jezus: „Zoo wie dit kindeken ontvangen zal in Mijnen naam, die ontvangt Mij; en zoo wie Mij ontvangen zal, ontvangt Hem, die Mij gezonden heeft. Want die de minste onder u allen is, die zal groot zijn.” Het kan een verwijzing van Christus zijn geweest naar de daden, welke in Zijn naam werden gedaan en Johannes er toe brachten, hieromtrent een opmerking in te lasschen: „Meester, wij hebben eenen gezien, die de duivelen uitwierp in Uwen naam, welke ons niet volgt; en wij hebben het hem verboden, omdat hij ons niet volgt. Doch Jezus zeide: Verbiedt hem niet; want er is niemand, die eene kracht doen zal in Mijnen naam, en haastiglijk van Mij zal kunnen kwalijk spreken. Want wie tegen ons niet is, die is voor ons”. De jonge apostel had zijn ijver voor den Meester doorgedreven tot onverdraagzaamheid. Dat de man, die in den naam van Jezus had pogen

¹⁾ Luk. 9:48-50; Mark. 9:37-41.

goed te doen, klaarblijkelijk oprecht was en dat zijn pogingen voor den Heere aannemelijk waren, kunnen wij niet betwijfelen; zijn handeling was zeer verschillend van de ongerechtigde aanmatigingen, waarvoor enkele anderen nadien werden berispt; ¹⁾ hij was zekerlijk een geloover in Christus en kan er een geweest zijn uit de klasse, waaruit de Heere spoedig speciale bedienaars en de Zeventigers zou kiezen en aanstellen. ²⁾ In den toestand van verdeelde meeningen, welke toen aangaande Jezus onder het volk bestonden, was het redelijk te zeggen, dat allen, die niet tegen Hem gekant waren, ten minste poogden, aan Zijn kant te zijn. Bij andere gelegenheden verzekerde Hij, dat zij, die niet met Hem waren, tegen Hem waren. ³⁾

Mijn broeder en ik. ⁴⁾

De onderwerpen, waaromtrent de Twaalven onderricht ontvingen was de juiste wijze, om verschillen tusschen broeders op te lossen en de fundamentele beginselen van Kerkelijk gezag. De eerste stap werd aldus omschreven: „Maar indien uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga heen en bestraf hem tusschen u en hem alleen; indien hij u hoort, zoo hebt gij uwen broeder gewonnen.” De wet der rabbijnen was, dat de zondaar de eerste toenadering moest zoeken; maar Jezus leerde, dat de gekwetste niet moest wachten, tot zijn broeder tot hem zou komen, doch zelf moest gaan en het geschil trachten uit den weg te ruimen; door zoo te handelen zou hij het middel kunnen zijn, om zijns broeders ziel te behouden. Indien de zondaar halsstarrig bleek te zijn, zou de broeder, die door de overtreding had geleden, twee of drie broeders medenemen en wederom trachten, den overtreder tot berouwvolle erkenning van zijn fout te brengen; zulk een handeling voorzag in getuigen, door wier tegenwoordigheid men tegen een latere verkeerde uitlegging zou gevrijwaard zijn.

Eerst nadat vriendelijke middelen zouden hebben gefaald, moest tot strenge maatregelen worden overgegaan. Zou de man in zijn hardnekkigheid volharden, dan zou het geval voor de Kerk worden gebracht, en ingeval hij de beslissing van de Kerk zou voorbijzien of weigeren te aanvaarden, zou hij uit de gemeenschap moeten worden ontzet, waardoor hij in zijn verhouding tot zijn vroegere metgezellen „zou zijn als de heiden en de tollenaar.” In zulk een toestand van niet-lid zou hij een geschikt middelpunt zijn voor zendingspogingen; doch, tenzij hij zich bekeerde en gewilligheid toonde, het alles goed te maken, zou hij geen rechten of voorrechten van de gemeenschap in de Kerk kunnen eischen.

Door voortdurenden omgang van den zich niet bekeerenden

¹⁾ Zie hiertegenover het voorval van de zoons van Sceva, Hand. 19: 13-17.

²⁾ Vergelijk Luk. 9: 52; 10: 1.

³⁾ Matth. 12: 30; Luk. 11: 23.

⁴⁾ Matth. 18: 15-20; vergelijk Luk. 17: 3, 4,

zondaar zou een zich verder uitbreiden van zijn ontevredenheid ten gevolge hebben en besmetting van anderen door zijn zonde. Gerechtigheid kan niet door Genade worden onttroond.

De geopenbaarde orde van discipline in de herstelde Kerk is dezelfde, welke den apostelen van ouds werd gegeven.¹⁾

Het gezag van de Twaalven, om in de aangelegenheden van het Kerkbestuur te bedienen, werd bevestigd, toen de Heere aan hen als een lichaam de belofte gaf, voordien tot Petrus gericht: „Voorwaar zeg Ik u: Al wat gij op de aarde binden zult, zal in den hemel gebonden wezen; en al wat gij op de aarde ontbinden zult, zal in den hemel ontbonden wezen.”²⁾

Door eenheid van doel en ware oprechtheid, zouden zij macht hebben met God, zooals des Meesters verdere verzekering getuigt: „Wederom zeg ik u: indien er twee van u samenstemmen op de aarde over eenige zaak, die zij zouden mogen begeeren, dat die hun zal geschieden van Mijnen Vader, die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijnen naam, daar ben Ik in het midden van hen.” Petrus viel in de rede met de vraag: „Heere, hoe menigmaal zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? tot zevenmaal? Hij had hier gaarne een zekere regel voor gesteld gezien en wellicht overwoog hij, dat een voorstel van zeven maal een zeer royale maatstaf was, aangezien de rabbijnen slechts een drievoudige vergiffenis voorschreven.³⁾ Het kon zijn, dat hij zeven heeft gekozen als het volgende nummer boven de drie met een speciale Farizeesche beteekenis. Des Heilands antwoord gaf opheldering. Jezus zeide tot hem: „Ik zeg u niet, tot zevenmaal, maar tot zeventigmaal zeven maal.” Dit antwoord moet voor Petrus, evenals voor ons hebben beteekend, dat de mensch voor vergiffenis geen grenzen moest stellen; de vergiffenis moet echter door dengene, die vergiffenis ontvangt, verdiend worden.⁴⁾ De leerstelling werd door het volgende verhaal in de gedachten gegriff:

Gelijkenis van den onbarmhartigen dienstknecht

„Daarom wordt het koninkrijk der hemelen vergeleken bij een zeker koning, die rekening met zijne dienstknechten houden wilde. Als hij nu begon te rekenen, werd tot hem gebracht een, die hem schuldig was tien duizend talenten. En als hij niet had, om te betalen, beval zijn heer, dat men hem zou verkoopen, en zijne vrouw en kinderen en al wat hij had en dat de schuld zou betaald worden. De dienstknecht dan, nedervallende, aanbad hem, zeggende: Heere! wees lankmoedig over mij en ik zal u alles

¹⁾ Vergelijk *Leer en Verbonden*, 20: 80; 42: 88-93; 98: 39-48.

²⁾ Matth. 18: 18; vergelijk 16: 19 en Joh. 20: 23.

³⁾ Zij baseerden deze beperking op Amos 1: 3 en Job 33: 29. In de laatste aanhaling, zooals het in den geautoriseerden tekst staat, is het woord „dikwijls” een foutieve vertaling van den origineelen, hetwelk werkelijk beteekent „twee- en driemaal”.

⁴⁾ Vergelijk Luk. 17: 3, 4.

betalen. En de heer van dezen dienstknecht, met barmhartigheid bewogen zijnde, heeft hem ontslagen en de schuld hem kwijtgescholden. Maar dezelfde dienstknecht, uitgaande, heeft gevonden een zijner mededienstknechten, die hem honderd penningen schuldig was; en hem aanvattende, greep hem bij keel, zeggende: Betaal mij, wat gij schuldig zijt! Zijn mededienstknecht dan, nedervallende aan zijne voeten, bad hem, zeggende: Wees lankmoedig over mij en ik zal u alles betalen! Doch hij wilde niet, maar ging heen en wierp hem in de gevangenis, totdat hij de schuld zou betaald hebben. Als nu zijne mededienstknechten zagen, hetgeen geschied was, zijn zij bedroefd geworden; en komende, verklaarden zij hunnen heer al wat er geschied was. Toen heeft zijn heer hem tot zich geroepen, en zeide tot hem: Gij booze dienstknecht al die schuld heb ik u kwijtgescholden, dewijl gij mij geboden hebt. Behoordet gij u ook niet over uwen mededienstknecht te ontfermen, gelijk ik ook mij over u ontfermd heb? En zijn heer, vertoord zijnde, leverde hem den pijners over, totdat hij zou betaald hebben al wat hij hem schuldig was. Alzoo zal ook Mijn hemelsche Vader u doen, indien gij niet van harte vergeeft een iegelijk zijnen broeder zijne misdaden."

(Wordt vervolgd).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen en benoemingen

Oud. Dow Ted Lewis, laatstelijk president van het Groningsche district, werd 5 Mei j.l. van zijn zendingswerkzaamheden ontslagen. Hij zal op 15 Juli a.s. vanuit Le Havre naar huis vertrekken.

Oud. John van Drimmelen, laatstelijk gemeentepresident te den Helder, werd 20 Mei j.l. van zijn zending ontslagen, teneinde naar zijn tehuis in Ogden, Utah, terug te keeren.

Denzelfden dag werd Oud. A. Elden Bingham, president der Delftsche gemeente ontslagen. Hij zal te zamen met Oud. van Drimmelen op 3 Juni a.s. vanuit Le Havre, Frankrijk, naar huis vertrekken.

Oud. Jules Dieu Jr., president der Apeldoornsche gemeente, werd op 16 Mei j.l. van zijn werkzaamheden in die plaats ontslagen, en zal in gezelschap van zijn moeder, die naar Holland is gekomen, ten einde haar moeder en andere familieleden te bezoeken, weer naar Ogden, Utah, terugkeeren.

Oud. O. D. Carr is aangesteld als president van het Amsterdamsche district.

Oud. G. H. Lybbert, laatstelijk te Dordrecht werkzaam, is aangesteld als gemeentepresident te Den Helder.

Oud. T. B. Ingram zal te Delft als gemeentepresident arbeiden.

Oud. B. R. Finlison zal te Dordrecht als senior-ouderling werkzaam zijn.

Oud. B. D. Isaac is vanuit Leiden naar Utrecht geroepen, waar hij als senior-ouderling zijn werk zal voortzetten.

Oud. D. I. Nuttall zal te Leiden arbeiden.

Oud-zending bezoekt Nederland

Oud. A. van Tussenbroek, die van 1920 tot 1922 in dit land als zending arbeidde, bezoekt nu in gezelschap van zijn vrouw familieleden en vrienden in Nederland. Broeder van Tussenbroek, die vele jaren geleden vanuit Rotterdam naar Amerika vertrok, is in dit land welbekend en zal zekerlijk in vele vergaderingen der Kerk worden gehoord, alvorens weer van Neerlands bodem te vertrekken.

Speciale vergadering te Surhuisterveen

Op den 2en Pinksterdag werd te Surhuisterveen (gem. Achtkarspelen) een openluchtvergadering gehouden, waarbij 152 personen aanwezig waren. Zeven en twintig leden van den Helder, die dien dag een uitstapje naar Friesland hadden gemaakt, bezochten de vergadering, welke door alle aanwezigen met groote belangstelling werd gevolgd. De leiding berustte bij Oud. J. M. P. J. Verstegen, die als zending in die streek werkzaam is.

Zilveren Huwelijksfeest

Zondag 6 Juni a.s. hopen Br. en Zr. Joh. Ylst, thans wonende Corn. Springerstraat 36, Amsterdam Z. hun zilveren huwelijksfeest te vieren. Onze beste wenschen voor een gelukkig en voorspoedig leven tot de volgende mijlpaal van 25.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

EERSTE RAADGEVER IN HET J.M.O.O.V.-HOOFDBESTUUR der Kerk, is Oud. Joseph J. Cannon, president van de Britsche zending, en zulks van President George Q. Morris, in het bovengenoemd presidentschap. President Cannon zal na de herdenking van het 100-jarig bestaan der Britsche zending op 30 en 31 Juli en 1 en 2 Augustus a.s., van zijn arbeid als zendingspresident worden ontslagen en naar huis terugkeeren. Oud. Hugh B. Brown, voorheen van Cardston, Canada, is aangesteld, om over de Britsche zending te presideeren.

INHOUD

Brigham Young	165		Van de Redactie :
Wat Joseph Smith de wereld gaf	166		Brigham Young — De moderne
Voor jonge ogen	169		Mozes 174
O.O.V.-Conferentie	171		Jezus de Christus 176
Godsmannen van heden	172		Gebeurtenissen in de Zending 179
			Kerknieuws van overal . . . 180

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)

Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,

Buitenland f3.25 — Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.